

ональною злочинністю, однак сучасні умови життя, які виходять від сепаратизму, транскордонної і організованої злочинності, викликають потребу у реформуванні системи правоохоронних органів України. Одним із шляхів вирішення даної проблематики є зміцнення співпраці між європейськими структурами. На даний час на рівні Європолу є недостатньо закріпленим правовий механізм взаємодії України з Європейським Союзом, основою якого є просування на вищій рівень окремих нормативно визначених повноважень правоохоронної системи України у сфері боротьби з транснаціональною злочинністю. Беручи до уваги досвід діяльності Європолу, то такий підхід довів свою виправданість, оскільки скоординований на дотримання інтересів усіх держав-членів ЄС і країн-кандидатів до вступу в ЄС. На основі Угоди про стратегічну співпрацю проводиться ефективна діяльність стосовно виявлення, припинення, попередження злочинів завдяки тісній взаємодії правоохоронних органів України з Європейським поліцейським офісом. Це потребує постійного розвитку нормативно-правової бази на рівні законодавства та відомчого регулювання. Для досягнення максимальної ефективності в боротьбі з транснаціональною злочинністю необхідна відповідна координація дій і зусиль у межах Європейського поліцейського офісу.

1. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 8-ми т. Відп. ред.: В. В. Черней, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко, Ю. І. Римаренко. Київ: Атіка, 2010. Т. VIII: Інформаційно-аналітична, освітня та наукова діяльність, психологічні засади поліцейської служби, міжнародне співробітництво. – 1132 с.

2. Вонсович А. С. Інституційний вимір боротьби Європейського Союзу з транснаціональною злочинністю як однією з основних загроз європейської безпеки. URL: <https://grani.org.ua/index.php/journal/article/download/386/393>

3. Сірант М. М. Поліцейське співробітництво України та Європейського Союзу – правовий аспект. URL: http://science2016.lp.edu.ua/sites/default/files/Full_text_of_%20papers/vnulpurn_2016_850_54.pdf.

4. Шостко О. Ю. Міжнародне та регіональне співробітництво у сфері протидії організованої злочинності. *Порівняльно-аналітичне право: наук.-практ. журнал*. 2015. № 4. С. 366–370.

5. Єсімов С.С. Формування єдиного інформаційного простору в діяльності державних органів України. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки: зб. наук. праць*. 2015. № 813. С. 48–53.

Паєцик Ксенія Сергіївна,
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – д.ю.н., професор Наливайко Л.Р.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЖІНОК В УКРАЇНІ

Чимала кількість жінок України нині потребує гарантій соціального захисту. Необхідність соціального захисту населення обумовлена низкою причин, які наразі мають місце в українському соціумі. Поглиблюється соціаль-

ний утиск жінки як особистості та домашнє насильство. Стереотипи масової свідомості й досі розглядають жінку як слабку у порівнянні з чоловіком істоту, яка є другорядною в суспільному, політичному та економічному житті, чоловіча ідеологія є породженням тоталітарної системи, але виховання спроможне змінити гендерну ментальність. Тому проблема соціального захисту жінок як громадян України набуває нині особливої актуальності.

У юридичній літературі проблема соціальних прав жінок та їх гарантування не обділена увагою. Дане питання розглядалося у працях Т. М. Мельник, К. Б. Левченко, А. С. Олійник, О. М. Рудневої. Але ситуація в Україні постійно змінюється, що вимагає проведення подальших досліджень в даній сфері, з урахуванням особливостей поточного періоду часу.

Шлях жінок до визнання жіночих прав був дуже довгим і розпочався ще в минулому сторіччі ыз суфражизму – жіночого руху за отримання права голосу на виборах. Суттєвий злам у цій сфері припадає на часи активного розвитку капіталізму – першу половину ХІХ століття. Саме в ці часи розгорталися два різні, але рівною мірою значущі і для суспільства, і для жіночих доль процеси – масове розповсюдження жіночої праці і поступове встановлення контролю за народжуваністю. Розповсюдження масової найманої жіночої праці супроводжувалося кризою родини в найнижчих прошарках міської громади. Крім цього, воно перетворювало жінку на конкурента чоловікові на ринку праці, загострювало напруженість у соціальних відносинах між статями. Проте, незважаючи на кардинальні зміни в європейському суспільстві, для якого характерні чоловічі цінності: влада, принцип насилля та пригнічення. Сила та влада постійно затверджуються через агресію й експансію, які в культурі вважаються чоловічими. При цьому жінка в чоловічому суспільстві зобов'язана бути слабкою, тому що інакше неможливий архетип сильного чоловіка. Не пригнічуючи, не можна стати вільними. Тому у західній моралі атрибутами чоловіка є такі цінності, як рівність, індивідуалізм, незалежність, жінки – самопожертва, м'якість, емоційність, турботливість.

Пономарьова Тетяна Вікторівна,
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Смолярова М.Л.
(Запорізький національний
технічний університет)

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЖІНОК

Охорона праці жінок є важливим рушієм розвитку економіки країни та гарантією демократичної держави. Ця тема є актуальною в усі часи, для кожного народу, тож її потрібно вивчати, розвивати, щоб жодна жінка не була дискримінована в нашому суспільстві.

Дослідженню проблем правового регулювання праці жінок завжди приділялася увага. Зокрема, цим займалися такі автори: В. Головченко, Л. Чубар,